

DE WOLF EN DE EEZEL.

=====

L. Mulder - v. Lennep.

Verteller: In de verte ziet de ezel de wolf aan komen.
Hij tracht hem te ontlopen (door allerlei slingerpaadjes), maar het lukt niet.

Wolf: O dag ezel. Eindelijk!
Ezel: Dag wolf.
Wolf: Het was net of je me ontlopen wilde.
Ezel: Helemaal niet wolf.
Wolf: Ik zou bijna denken dat je bang voor me bent.
Ezel: Neen wolf, in het geheel niet.
Wolf: Ik zou het ook niet aardig vinden. Ik doe je toch geen kwaad.
Ezel: Natuurlijk ben ik niet bang voor je.
Wolf: Waarom liep je dan zo heen en weer?
Ezel: O wolf! Ik voel me ook zo naar!
Wolf: Wat heb je dan?
Ezel: O ik heb zo'n pijn!
Wolf: Waar dan?
Ezel: Overal. In mijn rug. In mijn buik.
Wolf: Arm ezeltje!
Ezeltje: In mijn kop. In mijn oor.
Wolf: Dat is niet om uit te houden.
Ezeltje: In mijn rechter voorpoot.
In mijn linker achterpoot.
Wolf: Ik móet je helpen, dat merk ik wel!
Ezeltje: Kun je dat?
Wolf: Ja. Ik ben een dokter.
Wist je dat niet?
Ezel: Neen wolf. Dat wist ik niet.
Wolf: Ja ja, ik ben een wonder - dokter.
Ik kan je in drie tellen van alle kwalen afhelfen.
Ezel: Ach wolf, misschien gaat het wel van zelf over.
Wolf: Neen, ik moet mijn vriend helpen.
Je bent toch mijn vriend?
Ezel: Ja wolf.
Wolf: Ga dan maar zó staan.
Kun je precies doen wat ik zeg.
Ezel: Natuurlijk wolf.
Wolf: Goed. Ogen dicht en heel stil staan.
Een - twee - drie!

Verteller: En zo werd het arme ezeltje door de wolf opgegeten.

-o-